

какъ тамъ всичко напѣдва, всичко спори и цѣвти. А както
 е за еднѣ кѣщи, така бива и за цѣлы градове и за цѣлы
 села, така бива и за цѣло-то ни отечество. Само еднажъ
 докѣ не е завладѣла ненависть у какъвъ-то-да-было крѣгъ,
 тогасъ вещь никакъ не може ся дойде тамъ до плодоносно
 заключеніе; защо-то, тоя ся опира на оня за нѣкое противно
 мнѣніе, а оня ся противи на тоя за нѣкое междуособно не-
 пріятельство, безъ да гледать какъж тицетъ наносять отъ това
 тѣхно неспоразумѣніе и на самы себе и на обще-то, и тѣй
 часто и най-добры-ты прѣдложенія ся разбѣжтъ като о ка-
 мѣкъ отъ тѣхны-ты междуособны вражды. Несъгласіе-то,
 ненависть-та и неспоразумѣніе-то сж оная отрова, коя-то е
 тровила и непрѣстанно трови наше-то инакъ здраво и крѣпко
 тѣло и упропаства ны. Зато врѣмя е вещь да ся оставимъ
 отъ всички страсти и междуособны вражды и да нагонимъ
 около това, да ся съгласимъ и споразумѣемъ, и то-
 гасъ смы покрили най-нужды-тъ потребъ, тогасъ смы от-
 ворили пѣтъ къмъ по-нататашно развитіе, напѣдваніе и
 упазваніе народно. Не дѣйте да ся пытамы кой какъ ся
 выка, нито кой що е; нѣ да ся съгласимъ и споразумѣемъ за
 всячки наши общы работы, спорядъ както го найдѣтъ за
 по-добрѣ отъ насъ по-учены-ты, или по-разумны-ты, или
 по-опитны хора. Не дѣйте да ся призирамы единъ другому:
 защо тоя да рѣче това и защо оня онова, или защо тоя да
 има отъ мене повече или защо оня да знае повече, нѣ да
 ся мыслимъ, че всяка общинска рана все еднакво ны боли
 и че всяко добро все еднакво ни угажда. Щото задружно си
 направимъ, заедно щемъ му ся и радвамы; па кога дойдемъ
 еднажъ до тамъ, догдѣ-то трѣбва да стигнемъ въ общест-
 венны-ты си работы, спорядъ както го иска духътъ на днеш-
 не-то врѣмя, кога-то еднажъ ся оздравимъ и утвърдимъ въ
 общественното ни благосъстояніе, тогасъ нека да распра-
 вямы междуособны-ты си частны питанія, кои-то за сега си
 нѣмать мѣсто-то ва дневныя рядъ, па дано дадеше Господъ
 никога да си нѣмахъ мѣсто-то по между ны, защо-то сж
 все за наше и частно и обще зло, а не за добро. Да бждемъ
 съгласни! — Гдѣ-то има съгласіе, тамъ има всичко;
 защо-то съгласіе-то е всичко. Съ съгласіе често ся по-
 стига и онова, кое-то отначало не е было възможно да ся
 постигне.